

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HUNEDOARA

Deva, Bd. 1 Decembrie 1918 nr.35, CP 330005, Județul Hunedoara
Tel:0254 211574/ fax:0254 216333 / e-mail: tribunalul.hunedoara@just.ro

operator de date cu caracter personal nr. 3073

prezentul document conține date cu caracter personal aflate sub incidența Legii nr. 677/2001

SECTIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR.1989/LM/2014

DOSAR NR.2442/97/2014

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 4 SEPTEMBRIE 2014

PREȘEDINTE :   Grozăvescu Anuța   - judecător
                         Mureșan Cristina Lavinia   - asistent judiciar
                         Galici Ciprian Virgil   - asistent judiciar
                         Henț Larisa   - grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrul de sindicat, reclamant Albulescu Zina împotriva pârâtului Liceul Tehnologic „Retezat” Uricani , având ca obiect litigiu de muncă.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, verificând competența în baza art.131 Cod procedură civilă, constată că este competentă general, material și teritorial să judece prezenta cauză, conform art.95, alin.1 din Codul de procedură civilă, art.269 Codul muncii și art.210 din Legea nr.62/2011.

Se constată că prin serviciul registratură al instanței Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara a depus la dosar copia adeverinței nr.1168/26.05.2014 emisă de unitatea școlară, cerere prin care solicită acordarea drepturilor salariale în baza Deciziei nr.11/2012 a ICCJ și precizare prin care arată că dacă instanța va invoca prescripție dreptului material la acțiune, înțelege să lase la aprecierea instanței soluționarea excepției.

Instanța, din oficiu, invocă excepția prescripției parțiale a acțiunii pentru perioada ianuarie –martie 2011.

Având în vedere că la dosar au fost depuse toate actele necesare judecării cauzei și că s-a solicitat judecarea în lipsă, instanța declară cercetarea procesului încheiată și reține cauza în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în *conflict individual de muncă* înregistrată la această instanță în data de 29.04.2014 sub nr.2442/97/2014, Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta *Albulescu Zina* a chemat în judecată pârâtul *Liceul Tehnologic „Retezat” Uricani*, solicitând obligarea acestuia la calculul și plata *sumelor compensatorii* corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii cadru nr.284/2010 și a Legii nr.285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pe perioada 01.01.2011-12.05.2011 inclusiv, actualizate în funcție de rata inflației la data efectivă a plății.

În fapt, s-a arătat că până la data de 31 decembrie 2009, salarizarea personalului din învățământ - didactic de predare și pregătire/instruire practică, didactic auxiliar și nedidactic - a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului) și că, în egală măsură, aceștia au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile.

Drepturile membrilor de sindicat – personal didactic, câștigate în instanță până la data de 31.12.2010 în temeiul Legii nr. 221/2008 și a Legii nr.330/2009, nu au fost acordate începând cu data de 01.01.2011, dată la care a intrat în vigoare Legea nr. 284/2010 și Legea nr.285/2010, ceea ce este nelegal.

Astfel, conform prev. art.7 alin.2 din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în anul 2011 valoarea salariilor de baza utilizată la reîncadrarea pe funcții se stabilește prin legea privind salarizarea pe anul 2011 (Legea nr.285/2010), care la art.1 alin.1 reglementează bază de calcul a salariilor din anul 2011 ca fiind salariul de bază pe luna octombrie 2010 căruia i se aplică o majorare de 15%. Or, prin aplicarea disp. Legii nr.330/2009 și a OG nr.1/2010, în cursul anului 2010, salariul de bază nu putea fi stabilit sub nivelul din luna decembrie 2009, astfel că nici nivelul salariului din octombrie 2010 nu poate fi inferior celui din decembrie 2009.

S-a mai arătat că același sistem de calcul trebuia aplicat și pentru perioada ianuarie – mai 2011, consecința fiind că salariile pentru anul 2011 să fie la același nivel cu cele din octombrie 2010, cu atât mai mult cu cât soluția instanțelor a fost confirmată și de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.11/08.10.2012.

Cu toate acestea, salariile personalului didactic și didactic auxiliar, nu au fost calculate în anul 2011 în raport de acest algoritm de calcul, cu consecința nevalorificării unui drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr.221/2008), ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art. 7 alin.2 din Legea nr.284/2010 și art.1 alin.1 din Legea nr.285/2010.

Cum reclamanta nu a beneficiat de plata efectivă a salariului stabilit conform Legii nr.221/2008, ar fi trebuit să primească, în intervalul ianuarie 2011 – mai 2011, cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale sus menționate, astfel cum rezultă expres din dispozițiile art.1 alin.1 din Legea nr.285/2010.

S-au mai invocat Deciziile nr.877/2011 și nr.124/2010 pronunțate de Curtea Constituțională, precum și dispozițiile art.20 alin.1 din Constituția României și art.1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, învederându-se că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri” cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea căroră poate fi pretinsă cel puțin „o speranță legitimă”. În acest context s-a arătat ca situația de față este identică, întrucât, în raport de prev.art.7 alin.2 din Legea nr.284/2010 și art.1 alin.1 din Legea nr. 285/2010 poate pretinde în concret speranța legitimă cu privire la realizarea drepturilor referitoare la salarizarea în anul 2011.

În drept, au fost invocate dispozițiile art.194 Cod procedură civilă, ale art. 268 alin.1 lit.c din Codul Muncii, ale art. 28 și art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 7 alin.2 din Legea nr.284/2010, art.1 alin.1 din Legea nr.285/2010, art.1 alin.5 și art. 20 alin.1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, în baza art. 270 Codul Muncii.

Pârâtul, legal citat, nu a formulat întâmpinare și nici nu a propus probe în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta face parte din categoria personalului didactic, fiind *profesor* și a avut calitatea de salariat în unitatea școlară pârâtă pentru perioada vizată în acțiune, astfel cum rezultă din cuprinsul adeverinței nr.928/25.04.2014 depusă la dosar (f.6).

În temeiul disp.art.248 alin.1 Cod proc. civilă, raportat la disp. art.6 alin.4 Cod Civil, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției prescripției parțiale a acțiunii în ce privește drepturile bănești aferente perioadei 01 ianuarie – 30 martie 2011, invocată din oficiu de instanță.

Potrivit art.3 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă, în vigoare la acea dată, termenul de prescripție este de 3 ani, dacă nu există alte prevederi legale derogatorii, iar conform art.268 alin.1 lit.c din Codul muncii, cererile formulate în materia conflictelor de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi neacordate sau a unor despăgubiri către salariat.

Potrivit disp.art.12 din Decretul nr.167/1958, când un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită.

În conformitate cu prev. art.159 alin.1 Codul muncii, „salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă”, iar potrivit art.166 alin.1 din același cod, salariul se acordă lunar pentru munca prestată pentru munca prestată în luna anterioară.

Față de dispozițiile legale sus menționate, raportat la data introducerii acțiunii la instanță (29.04.2014) și la împrejurarea ca data stabilită la nivelul pârâtei pentru plata salariilor este ziua de 14 a fiecărei luni – așa cum rezulta din adeverința nr.1394/27.05.2014 (fila 13), dreptul la acțiune este prescris pentru drepturile aferente lunilor ianuarie – martie 2011 inclusiv, așa încât se va respinge acțiunea pe această perioadă ca prescrisă.

In ce privește perioada 01 aprilie 2011 – 12 mai 2011 acțiunea este întemeiată și se va admite ca atare, pentru următoarele considerente:

În cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic din învățământ au fost majorate prin OG nr.15/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, conform căreia, începând cu data de 1 octombrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 a fost stabilită la 400,00 lei, aceasta urmând a fi valoarea de referință pentru creșterile salariale ulterioare.

Ca urmare a constatării, prin decizii succesive pronunțate de Curtea Constituțională, a neconstituționalității modificărilor aduse OG nr.15/2008 în încercarea executivului de a diminua valoarea coeficientului de multiplicare sub nivelul de 400 lei aprobat prin Legea nr.221/2008, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.3 din 4 aprilie 2011, pronunțată în recurs în interesul legii, a stabilit că *dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate cu începere de la data de 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.*

La data de 1 ianuarie 2010 a intrat în vigoare noua lege-cadru a salarizării unitare, Legea nr. 330/2009, care prevedea la art. 1 alin.2 că, începând cu data intrării sale în vigoare, drepturile salariale ale personalului din sectorul bugetar sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în această lege.

Potrivit art.30 alin.5 din acest act normativ, în anul 2010, *personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut în luna decembrie 2009, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal*, iar potrivit art. 6 din același text de lege, pentru persoanele ale căror sporuri cu caracter permanent acordate în luna decembrie 2009 nu se mai regăsesc în anexele la lege sau nu au fost incluse în salariile de bază, în soldele funcțiilor de bază sau, după caz, în indemnizațiile lunare de încadrare, sumele corespunzătoare acestor sporuri vor fi avute în vedere în legile anuale de salarizare, până la acoperirea integrală a acestora. Prin aplicarea acestor texte de lege, rezultă că reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se realizează luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost îndreptățit acesta la data de 31 decembrie 2009, ceea ce reprezintă dreptul recunoscut și ocrotit de lege.

Constatându-se existența unor puncte de vedere divergente în practica judiciară cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, s-a formulat recurs în interesul legii, soluționat de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 11/2012, în considerentele căreia, cu privire la aplicabilitatea prevederilor O.U.G. nr. 41/2009, la care se referă O.U.G. nr.1/2010, prin care este diminuată valoarea coeficientului de multiplicare

1,000, se apreciază că actul normativ menționat trebuie considerat ca fiind lipsit de efecte, întrucât prin Decizia nr.124/2010 ... Curtea Constituțională a reținut că O.U.G. nr. 41/2009, ca act normativ modificator al Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, este abrogată, dar a precizat expres că dispozițiile art. 2 din acel act normativ erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate, întrucât modificau dispoziții legale declarate neconstituționale (Decizia nr.842/2009, Decizia nr.989/2009, Decizia nr. 983/2009), denotând intenția legiuitorului delegat (Guvernul) de a persista în hotărârea sa „de a nu lua în considerare prevederile Legii nr. 221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament”.

Drept consecință, s-au admis recursurile în interesul legii declarate și s-a stabilit că, „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin.6 din OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar și ale art. 30 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

În plus, Curtea Constituțională prin Decizia nr.877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a disp. 5 al. 6 din O.U.G. nr.1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr. 3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că „reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficienții și salariul avut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr. 221/2008, și nu cu ordonanța de urgență a guvernului nr. 41/2009”.

Prin urmare, pentru anul 2010, reclamantei îi este recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008, conform Deciziilor nr. 3/2011 și nr.11/2012 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, având calitatea de salariat în învățământul preuniversitar, astfel cum rezultă din adeverința emisă de unitatea pârâtă (f.6).

In anul 2011, reglementarea salarizării personalului bugetar s-a realizat prin Legea cadru nr. 284/2010, în care, la art.7 alin.2 se dispune ca „Valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice”.

Astfel, a fost adoptată Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care stabilește la art.1 alin.1 că „Începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumului brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%”

Modalitatea de stabilire a salariilor de bază în sistemul public este prevăzută la art.1 alin.5 din aceeași Lege 285/2010 unde se prevede ca „În salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege.

Analizând comparativ reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice pe anii 2010-2011 cu referire la modalitatea concretă de stabilire a salariilor de bază pentru personalul didactic și didactic auxiliar, din prisma aplicabilității valorii coeficientului de multiplicare de 400,00 lei aprobat prin Legea nr.221/2008 și după data de 31.12.2010, se retine ca într-adevăr legiuitorul a menținut același raționament juridic la stabilirea salariilor de bază, ca și cel prevăzut inițial prin Legea nr.330/2009 și OUG nr. 1/2010.

Astfel, dacă pentru anul 2010, legiuitorul a prevăzut prin art.30 din Legea nr. 330/2009 ca nivelul salariului lunar să fie calculat în raport de salariul de bază din luna decembrie 2009, pentru anul 2011 a fost păstrat același mecanism de reglementare, în sensul că Legea nr. 285/2010 fixează cuantumul brut al salariilor de bază prin raportare la cel avut de personalul bugetar în luna octombrie 2010 majorat cu 15%.

Cum în cursul anului 2010 salariul de bază nu putea fi stabilit sub nivelul celui convenit în decembrie 2009 – așa cum rezultă în mod expres din disp. Legii nr.330/2009 și O.G. nr.1/2010, nici pentru anul 2011 nu se putea stabili un salariul de bază inferior celui avut de salariat în octombrie 2010, majorat cu 15%.

În acest context, salariul de bază convenit reclamantei pentru anul 2011, trebuia calculat pornind de la preluarea celui care corespundea funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna octombrie 2010 și care trebuia plătit personalului din cadrul unităților de învățământ, în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000 - stabilit în conformitate cu prevederile OG nr.15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008 - aspect tranșat prin Decizia nr.11/2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea recursului în interesul legii.

Începând cu 13.05.2011, încadrarea și salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ se realizează în baza Legii nr. 63/2011 care prevede o altă modalitate de salarizare, prin stabilirea concretă a cuantumului brut al salariilor de încadrare în raport de funcția deținută și vechimea în învățământ, deci fără a se mai raporta la salariul brut avut la o anumită dată, astfel încât doar până în 12.05.2011 sunt convenite diferențele de drepturi salariale solicitate prin acțiunea de față, așa cum de altfel s-a și cerut.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, luând în considerare și disp. art.517 alin.1 punct 4 Cod proc. civilă, potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Înalta Curte este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, văzând că în cauza s-a făcut dovada că pârâtul nu a respectat dispozițiile legale stabilind drepturile salariale ale reclamantei prin raportare la o valoare de referință redusă, în condițiile în care demersurile legislative anterioare de reducere a acestei valori de referință au fost apreciate ca fiind contrare Constituției României, acțiunea în conflict de muncă, astfel cum a fost formulată de către reclamantă, va fi admisă ca întemeiată în parte.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, a Legii-cadru nr.284/2010 și a Legii nr.285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pentru perioada 1 aprilie 2011- 12 mai 2011 și va fi respinsă ca prescrisă pentru lunile ianuarie – martie 2011.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

În temeiul art.451 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR DEVA, cu sediul în mun. Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B – mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta ALBULESCU ZINA împotriva pârâtului LICEUL TEHNOLOGIC „RETEZAT” URICANI, cu sediul în mun. Uricani, strada Republicii, nr.16, județul Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a sumelor compensatorii corespunzătoare drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre salariile efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008, a Legii cadru nr.284/2010 și a Legii nr.285/2010, pentru perioada 01 aprilie 2011 – 12 mai 2011, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședință publică, azi 04 septembrie 2014.

PREȘEDINTE,
Grozăvescu Anuța

ASISTENT JUDICIAR,
Mureșan Cristina Lavinia

ASISTENT JUDICIAR,
Galicu Ciprian Virgil

GREFIER,
Henț Larisa

Asist.jud.MCL/gref.HL-4 ex.
03.10.2014

